

Nr 463.

Av herr **Sandberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 344 framlagda förslag om anslag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

Till främjande av landsbygdens elektrifiering har tidigare för innevarande budgetår beviljats ett anslag av 2.000.000 kronor. I Kungl. Maj:ts proposition nr 344 angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1943/44 föreslås nu under nionde huvudtiteln ett ytterligare anslag av 2.000.000 kronor.

Elektrifieringsberedningen har emellertid i skrivelse den 9 juli 1943 gjort framställning om att detta ytterligare anslag skulle bestämmas till förslagsvis 8.000.000 kronor. Beredningen, som påvisar den stora efterfrågan på ifrågasvarande bidrag, anför bl. a., att för den subventionerade elektrifieringen skall kunna bedrivas i samma omfattning som under de senaste 12 månaderna, för vilket kopparransoneringen, som den nu tillämpas, icke synes lägga hinder i vägen, beräknar beredningen, att ytterligare 5.000.000 kronor skulle erfordras för innevarande budgetår. Räknat efter under senaste fem-månaders-period inkomna ansökningar skulle behovet uppgå till omkring 8.000.000 kronor.

För den händelse ytterligare anslag icke alls eller endast till mindre belopp kunde erhållas, diskuterar beredningen vissa åtgärder för att minska bidragen och begränsa medelsåtgången. Beredningen slutar med att framhålla, att vare sig den ena eller den andra av de behandlade ransoneringsmetoderna tillämpas, *kommer så gott som all ytterligare elektrifiering i övre Norrland att hindras.*

En sådan följd av en mera avsevärt minskad medelstillgång, att den landsdel, där behovet av elektrifiering är särskilt stort, drabbas så hårt av restriktionerna, måste sägas vara synnerligen olycklig. Men även för elektrifieringsverksamheten i andra landsdelar torde verkningarna bli mycket ogynnsamma.

Beredningen anser, att de hittills tillämpade tilldelningsgrunderna för bidrag varit i stort sett lämpligt avvägda. Genom de nya grunderna, som föreslås för att minska medelsåtgången, skulle bl. a. gränsen för den anläggningskostnad per enhet, över vilken bidrag ej utgår, sänkas under vad nu gäller. Därigenom ställas flera företag än för närvarande utanför möjligheten att erhålla bidrag. Det gäller vanligen sådana elektrifieringsföretag, som icke kunna genomföras utan hjälp, och det berör människor, som oftast leva under besvärliga och prövande yttre förhållanden och därför väl behöva den lättnad i tillvaron, som genom elektrifieringen kan givas. Trots det svåra statsfinan-

siella läget bör därför den ifrågavarande verksamheten icke mera avsevärt inskränkas.

Med hänvisning till vad elektrifieringsberedningen i övrigt anfört och med stöd av ovanstående får jag alltså yrka,

att riksdagen måtte besluta att till Befrämjande av landsbygdens elektrifiering å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1943/44 anvisa ett reservationsanslag av kronor 5.000.000.

Stockholm den 26 oktober 1943.

O. E. Sandberg.